

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14Csp/118/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117225920
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5117225920.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v spore: S. K., nar. X.XX.XXXX, bytom Na F. XXXX/XX, S. nad Q., právne zastúpený: Advokátska kancelária STEHURA & partners, v.o.s., so sídlom Dolný val 574/7, Žilina, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35792752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca **j e p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 24.8.2017 domáhal určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500077213 zo dňa 26.8.2014 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 26.08.2014 uzatvoril so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500077213 na sumu 1.500 eur. So žalovaným v tej súvislosti musel uzatvoriť aj dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá má zabezpečovať poskytnutý úver. Napriek tomu, že dohoda o zrážkach zo mzdy je na samostatnej listine, jej podmienky neboli individuálne dohodnuté, boli vopred pripravené žalovaným na príslušnom formulári a túto dohodu som nemohol odmietnuť. Žalovaný doručil zamestnávateľovi žalobcu žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy na základe uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej jeho zamestnávateľ začal vykonávať zrážky zo mzdy. Krajský súd v Žiline uznesením č. 10Co/196/2017 zo dňa 19.07.2017 zmenil uznesenie Okresného súdu v Žiline č. 25Csp/91/2017-12 zo dňa 25.05.2017 tak, že nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa uplatňovania práv z Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500077213 zo dňa 26.08.2014 uzatvorenej medzi mnou a žalovaným, pričom súčasne žalobcovi súd uložil povinnosť v lehote 30 dní podať na súde žalobu vo veci samej - v právnej veci žalobcu proti žalovanému o určenie neplatnosti právneho úkonu. Pri právnom odôvodnení nárokov poukázal na ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, judikatúru v súvislosti s ochranou spotrebiteľov zavedených smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých zmluvných podmienkach, najmä na záver Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktikách predávajúcich zo dňa 21. 1. 2011 pod č. 8636/2010-110.98,113,179, kedy pod bodom 9 vo vzťahu k dohode o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka Komisia konštatovala, že uvedená zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

3. Vyslovil názor, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve. Výška

pohľadávky môže mať oporu v zmluve, ale ako uvádza aj Súdny dvor ES, pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej objektívnej inštitúcie, je relevantné ex offio súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy tak, ako je upravená v Občianskom zákonníku, umožňuje postihnúť jeho majetok v podobe jeho mzdy aj na plnenia z nekalých zmluvných podmienok alebo v rozpore s kogentnými predpismi bez predchádzajúceho posúdenia nezávislým súdom.

4. Dohoda o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací inštitút umožňuje žalovanému ako dodávateľovi na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných klauzúl, resp., neplatných právnych úkonov, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu k právam spotrebiteľa, ktorý je na základe zmluvného úkonu povinný sa takémuto konaniu žalovaného podriaďiť bez predchádzajúcej súdnej kontroly prípadných neprijateľných klauzúl. Opätovne zdôraznil, že preto je potrebné dohodu o zrážkach zo mzdy je potrebné vyhodnotiť za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka.

5. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáha určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, teda právneho úkonu. Právne úkony sú v zmysle právnej teórie, ako aj rozhodovacej praxe súdov, právnymi skutočnosťami. Určovacia žaloba je v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku ohľadne právnej skutočnosti prípustná len vtedy, ak to ustanovuje osobitný predpis. Preto vyjadril názor, že podaná žaloba je neprípustná podľa § 137 písm. c) CSP, nakoľko sa žalobca sa nedomáha určenia práva a je neprípustná aj podľa písmena d) uvedeného ustanovenia.

6. K tvrdeniu žalobcu, že spotrebiteľ je už na začiatku zmluvného vzťahu nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy, čím môže byť vystavený neprimeraným procesom zo strany dodávateľa, najmä siahnuť na jeho majetkové práva aj za predpokladu uplatnenia nárokov z neprijateľných klauzúl, pričom absentuje ex offio súdna kontrola neprijateľných zmluvných podmienok, uviedol, že žalobca nikdy nebol nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Poukázal na to, že z tvrdení žalobcu nie je zrejmé a ani zistiteľné, o aké nútenie by malo ísť a či je takéto konanie pripočítateľné žalovanému. Samotný fakt, že žalovaný ako spôsob zabezpečenia záväzkov z úverovej zmluvy predložil uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá ani nemala povinný charakter, nespĺňa ani jeden z prípadov, ktoré právna úprava považuje za prípady nezákonného vnútenia a obmedzovania slobodnej vôle konajúceho. Taktiež uviedol, že právna úprava platná a účinná v čase uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy ku dňu jej uzavretia neurčila žiadny zákaz spočívajúci v tom, aby veriteľ nemohol požadovať zabezpečenie svojich nárokov zo zmluvného vzťahu so spotrebiteľom formou dohody o zrážkach zo mzdy (alebo iným zabezpečovacím prostriedkom). Poukázal tiež na to, že žalobca predsa nemusel, ak by mu podmienky pre získanie úveru nevyhovovali, žiadať o úver od žalovaného (ale od akéhokoľvek iného subjektu), rovnako tak nemusel ani uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy, naviac v ktorej bolo výslovne uvedené, že jej uzavretie nie je podmienkou pre získanie úveru. Medzi žalobcom (ako dlžníkom) a žalovaným (ako veriteľom) bola uzavretá dňa 26.08.2014 Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500077213. Pri jej uzavretí bol žalobcovi predložený aj návrh dohody o zrážkach zo mzdy s rovnakým číslom z ktorej obsahu vyplýva, že žalobca ako záujemca o úver bol poučený o tom, že dohodu o zrážkach zo mzdy nie je povinný uzavrieť, že nejde o podmienku pre poskytnutie úveru alebo samotné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zároveň bol poučený aj o tom, čo je dôsledkom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy. Žalovaný sa aj uvedením v texte snažil graficky zvýrazniť upozornenie nielen na dôležitosť prečítania textu, ale aj na obsah poučenia o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy. Ak žalobca tvrdí, že prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy sa môžu vymôcť nároky z neprijateľných podmienok, potom žalobu má smerovať voči takým podmienkam, a nie voči dohode o zrážkach zo mzdy.

7. Vyslovil názor, že tvrdenie žalobcu o neprijateľnom charaktere Dohody o zrážkach zo mzdy neobstojí, nakoľko Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky upravený ust. § 551 Občianskeho zákonníka, pre ktorého uzatvorenie sa žiadne súdne rozhodnutie o pohľadávke nevyžaduje ani nepredpokladá. Žiadny právny predpis účinný v čase uzatvorenia zmluvy a ani v súčasnosti neuvádza, že k uzatvoreniu dohody o zrážkach zo mzdy je potrebná akákoľvek verifikácia či rozhodnutie zo strany súdu. Naopak neprijateľnou podmienkou je v zmysle platnej právnej úpravy ustanovenie, ktoré sa odchyľuje od zákona v neprospech spotrebiteľa a súčasne v neprospech spotrebiteľa aj vytvára značnú nerovnováhu v postavení strán. Neprijateľnou podmienkou z povahy veci teda nie je taká dohoda, ktorá kopíruje/preberá obsah zákonnej úpravy, čo vyplýva aj zo smernice Rady 93/13/EHS, podľa ktorej sa ustanovenia smernice (upravujúcej neprijateľné podmienky) nepoužívajú

na podmienky, ktoré odrážajú zákonné ustanovenia členského štátu. Výslovne to vyplýva z článku 1 odsek 2 smernice Zmluvné podmienky, ktoré odrážajú záväzné zákonné alebo regulačné ustanovenia a ustanovenia alebo zásady medzinárodných dohovorov, ktorých sú členské štáty alebo spoločenstvo zmluvnou stranou, najmä v oblasti dopravy, nepodliehajú ustanoveniam tejto smernice. Fakt, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je neprijateľnou podmienkou, vylučuje aj to, že ide o spôsob zabezpečenia upravený právnou úpravou podľa §551 Občianskeho zákonníka a § 9 ods. 13 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Taktiež uviedol, že dňa 23.12.2015 nadobudol účinnosť zákon č. 438/2015 Z.z., ktorý sa mení a dopĺňa aj zákon o spotrebiteľských úveroch. Podľa jeho znenia (§ 9 ods. 13) bolo určené, že záväzky z úverovej spotrebiteľskej zmluvy je možné zabezpečiť len dohodou o zrážkach zo mzdy, ručením a záložným právom. Ak Národná rada SR ako jediný zákonodarný orgán vo forme zákona určila, že dohoda o zrážkach zo mzdy je stále a naďalej prípustný spôsob zabezpečenia záväzkov zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy, potom každý je týmto rozhodnutím zákonodarca vo forme zákona viazaný. V tejto súvislosti poukázal aj na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/142/2016 - 86 v ktorom súd vyjadril záver, že dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy totiž nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a ani neobmedzuje a nevylučuje práva spotrebiteľa.

8. Podstatou dohody o zrážkach zo mzdy je, že platiteľ mzdy dlžníka uhradza na základe dlžníkovho súhlasu jeho splatný dlh pomocou zrážok zo mzdy, a tieto poukazuje na účet veriteľa, čím sa spláca veriteľova pohľadávka. Tento inštitút patrí k tradičným prostriedkom zabezpečenia záväzkov, ktorý upravuje Občiansky zákonník, a slúži najmä k úhrade dlhu zo zmluvy, jeho splátok a úrokov. Jedná sa o rovnocenný spôsob splácania dlhu, akými sú napr. uhrádzanie splátok vkladom v banke, platenie prostredníctvom pošty, trvalým príkazom a pod. Veriteľovi vzniká právo použiť tento inštitút, len čo sa pohľadávka stala splatnou. Na jeho použitie sa teda neviaže schválenie rozhodnutím súdu, ani žiadna súdna kontrola, ale existencia právnej skutočnosti, napr. porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy, v tomto prípade nesplácanie dohodnutých splátok. Tento zabezpečovací inštitút nebol zo spotrebiteľského práva vylúčený ako neprípustný.

9. Žalobca zotrval na skutkovom a právnom zdôvodnení žaloby. Opätovne zdôraznil, že vyplýva z formulárovej zmluvy a umožňuje žalovanému domôcť sa aj vymoženia nárokov mimo istiny a zákonného príslušenstva bez akejkoľvek súdnej kontroly. Spotrebiteľ je už v čase vzniku právneho vzťahu nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácií primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany veriteľa.

10. Zdôraznil, že v rozsudku súdneho dvora (ES) vo veci C-334/92 zo dňa 16.12.1993 Teodoro Waner Miret proti Fondo de Garantia Salaria v bodoch 20,21 súd zdôraznil: „po tretie, je potrebné pripomenúť, že keď sa vykladá a aplikuje vnútroštátne právo, každý vnútroštátny súd musí predpokladať, že štát mal v úmysle v plnom rozsahu splniť povinnosti vyplývajúce z príslušnej smernice. Ako uviedol Súdny dvor v rozsudku v prípade 106/89 Marleasing v La Com Internaciónal de Alimentación (1990) ECR I-4135, bod 8, pri použití vnútroštátneho práva, či dotknuté ustanovenia boli prijaté pred alebo po smernici, vnútroštátny súd je povolaný interpretovať ho najväčšej možnej miere, vo svetle znenia a účelu smernice, aby dosiahol cieľ sledovaný smernicou súlade s odsekom 3 článku 189 Zmluvy. Zásada výkladu v súlade so smernicami musí byť dodržiavaná najmä tam, kde vnútroštátny súd zvažuje, ako v prejednávanej veci, či skôr účinné ustane vnútroštátneho práva spĺňajú požiadavky príslušnej smernice.“. Rovnako poukázal na to, že podľa rozsudku Súdného dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa Maria M Claro proti Centro Móvil Milénium SL bod 25 „systém ochrany zavedený smernicou (93/13/ES) vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah.“ (rozsudok z 27.júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C240/98 až C244/98, Zb. s. 14941, bod 25). Podľa rozsudku Súdného dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa Maria Mostaza Claro proti Centro Móvil Milénium SL bod 26 „tento nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy.“ Podľa rozsudku Súdného dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa Maria Mostaza Claro proti Centro Móvil Milénium SL bod 27 „na základe týchto zásad Súdny dvor rozhodol, že možnosť súdu skúmať ex offio nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný zároveň na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice,

teda zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou, a na prispenie k splneniu cieľa stanoveného v jej článku 7, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok prispievajúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov." (rozsudky Océano Grupo Editorial a X. B., už citovaný, bod XX, ako aj z XX. A. XXXX, I., C479/00, Zb. s. 110875, bod 32). Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa Maria Mostaza Claro proti Centro Móvil Milénium SL bod 38 „povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana, ktorú smernica (93/13/EHS) zaisťuje spotrebiteľom, okrem toho odôvodňujú to, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom." Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-243/08 zo dňa 04.06.2009 Pannon GSM Zrt. proti Erszébet Sustikné Gyorfi bod 43 „vnútroštátnemu súdu prislúcha posúdiť, či možno zmluvnú podmienku kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice (93/13/EHS) ako nekalú. Podľa bodu 32 toto rozhodnutie, je teda úlohou súdu, ktorý vo veci rozhoduje, zabezpečiť potrebný účinok ochrany, ktorú sledujú ustanovenia smernice. Úloha, ktorú v konkrétnej oblasti vnútroštátnemu súdu udeľuje právo Spoločenstva, preto nie je vymedzená len možnosťou vysloviť sa k prípadnej nekalkej povahe zmluvnej podmienky, ale zahŕňa taktiež povinnosť preskúmať ex offo túto otázku hneď potom, ako je súd oboznámený s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, vrátane, ak nastolil otázku o svojej vlastnej miestnej príslušnosti." Vzhľadom na povahu a význam všeobecného záujmu, na ktorom sa zakladá ochrana spotrebiteľov, ktorú Smernica 93/13/EHS zabezpečuje, jej článok 6 musí byť považovaný za ustanovenie, ktoré je rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré v rámci vnútroštátneho právneho poriadku majú právnu silu noriem verejného poriadku (rozsudok Asturvom Telecomunicaciones, už citovaný, bod 52). (uznesenie C-76/10, POHOTOVOSTĚ/Korčovská).

11. Osobitne poukázal na písomné znenie pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcinová / POHOTOVOSTĚ, s.r.o.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátneho súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Článok 4 a 14 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonom, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú efektivity v tom zmysle, že bránia uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu súlad zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy s ustanoveniami preberajúcimi do vnútroštátneho právneho poriadku článok 4 uvedenej smernice alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy."

12. K nedostatku naliehavého právneho záujmu uviedol, že už zo samotného zákonného ustanovenia (§ 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa) vyplýva právo žalobcu domáhať sa určenia neplatnosti predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. Naliehavý právny záujem je daný, nakoľko len určovacou žalobou sa môže odstrániť stav neistoty, v ktorom sa nachádza, pretože len deklaroványm vyslovením neplatnosti predmetnej dohody môže argumentovať vo vzťahu ku svojmu zamestnávateľovi, aby ďalej nevykonával zrážky z jeho mzdy. Navyše, určovanie neplatnosti predmetnej dohody sa odvíja od posúdenia neprijateľnosti tejto dohody ako zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, na ktorom určenie vyplýva naliehavý právny záujem priamo zo zákona, práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vyplývajúce z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z.. Zároveň poukázal na rozhodovaciu prax odvolacích súdov, podľa ktorých „Pokiaľ odvolateľ namietal, že na určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nebol naliehavý právny záujem, s týmto názorom nebolo možné v danom prípade súhlasiť. Za určovaciu žalobu považuje súdna prax aj žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu, ako jeden z právnych prostriedkov ochrany spotrebiteľa. Naliehavý právny záujem žalobcu na určenie neplatnosti právneho úkonu je potrebné skúmať so zreteľom na individuálne okolnosti prípadu, predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním určovacej žaloby a konečný zmysel žalobcom navrhovaného uznesenia. V danom prípade zhodne s názorom založenom na judikatúre NS SR(porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.11.2015 sp. zn. 8 Cdo 483/2014) mal odvolací súd za to, že naliehavý právny záujem je daný, nakoľko len určovacou sa môže odstrániť stav neistoty, v ktorom sa žalobca nachádza, pretože len deklaroványm vyslovením neplatnosti predmetnej dohody môže následne argumentovať vo vzťahu ku svojmu zamestnávateľovi, aby ďalej neprevádzal zrážky

z jeho mzdy. ... Žalobca v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vyplývajúce z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., z čoho taktiež naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyplýva". Rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 13.04.2017 sp. zn. 9Co/91/2017. „Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú odvoláciu námietku žalovaného, že žalobkyňa na požadovanom určení neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy ako neplatnosti právneho úkonu nemá naliehavý právny záujem, po zavedení novej právnej úpravy - Civilného sporového poriadku od 01.06.2016, v zmysle § 137 písm. c/CSP." Rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 31.05.2017 sp. zn. 9CoPr/4/2017. „Co sa týka uzatvorených dohôd o vykonaní zrážok zo mzdy, aj podľa odvolacieho súdu z nich vyplynulo, že išlo o vopred dodávateľom pripravené formuláre, do ktorého sa vpisovali konkretizované údaje o dlžníkovi v nadväznosti na poskytnutý revolvingový úver, pričom z ich obsahu nevyplývala osobitná možnosť dlžníka ako spotrebiteľa vylúčiť uzatvorenie takejto dohody, prípadne možnosť poskytnutá v dodatočnej lehote, vylúčiť právne účinky takejto dohody, napr. jednostranným odstúpením od dohody, prípadne inou formou upravená možnosť spotrebiteľa prijať či neprijať takúto dohodu, prípadne meniť obsah tejto dohody." Rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 30.05.2017 sp. zn. 5Co/96/2017.

13. Napokon zdôraznil, že predmetnú žalobu žalobca podal na základe uznesenia Krajského súdu v Žiline č. 10Co/196/2017 zo dňa 19.07.2017, ktorým súd zmenil uznesenie Okresného súdu v Žiline č. 25Csp/91/2017-12 zo dňa 25.05.2017 tak, že nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa uplatňovania práv z Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500077213 zo dňa 26.08.2014 uzatvorenej medzi mnou a žalovaným. Súčasne mu krajský súd uložil povinnosť v lehote 30 dní podať na súde žalobu vo veci samej - v právnej veci žalobcu proti žalovanému o určenie neplatnosti právneho úkonu.

14. Žalovaný v duplike poukázal na to, že replika žalobcu neobsahuje iné skutočnosti ani právne zdôvodnenie odlišné od žaloby a zotrval na svojich vyjadreniach.

15. Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

16. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

17. Podľa § 137 CSP Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

18. Podľa § 336 ods. 1 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

19. V danej veci súd zistil, že Krajský súd v Žiline uznesením č. 10Co/196/2017 zo dňa 19.07.2017 zmenil uznesenie Okresného súdu v Žiline č. 25Csp/91/2017-12 zo dňa 25.05.2017 (ktorým súd prevej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia) tak, že nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa uplatňovania práv z Dohody o zrážkach zo mzdy (iných

príjmov) dlžníka č. 8500077213 zo dňa 26.08.2014 uzatvorenej medzi mnou a žalovaným. Súčasne žalobcovi súd uložil povinnosť v lehote 30 dní podať na súde žalobu vo veci samej - v právnej veci žalobcu proti žalovanému o určenie neplatnosti právneho úkonu. Týmto bol založený naliehavý právny záujem na podaní žaloby o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Ten bol daný najmä tým, že podanie žaloby v zmysle pokynu súdu bolo nevyhnutné za zachovanie účinkov neodkladného opatrenia bez ohľadu na ust. § 137 písm. c/ alebo d/ CSP, teda k tomu, že žalobca sa domáhal určenia právneho úkonu, určitej formy právnej skutočnosti (nie určenia či tu je alebo nie je právo) bez naplnenia náležitostí daných ust. § 137 písm. d/ CSP. Potrebné je si uvedomiť, že výpočet dôvodov v ust. § 137 CSP nie je vzhľadom na formuláciu úvodnej vety, „najmä“ nie je úplný a naliehavý právny záujem môže byť daný aj na žalobe, ktorá nie je predpokladaná výpočtom ustanovenia § 137 CSP.

20. Súd sa preto zaoberal skutkovými okolnosťami odôvodňujúcimi žalobný návrh.

XX. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.1992, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

22. Podľa § 551 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.1992, proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

23. Podľa § 20 ods. 1 Zákonníka práce práva a povinnosti z pracovnoprávných vzťahov možno zabezpečiť dohodou o zrážkach zo mzdy, ručením alebo zriadením záložného práva.

24. Podľa § 5a ods. 1 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z.z. účinného od 1.5.2014 neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

25. Z vyššie uvedených právnych noriem upravujúcich inštitút dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov je zrejmé, že sa jedná o úpravu zabezpečovacieho právneho inštitútu, ktorý právny poriadok slovenskej republiky pozná a je právom dovolený. Dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov pozná nie len Občiansky zákonník, kde je upravená v piatom oddieli druhej hlavy - zabezpečenie záväzkov, ale aj zákonník práce, ako jeden z troch zabezpečovacích inštitútov pre nároky zamestnávateľa. V čase uzavretia predmetného právneho úkonu, ktorého neplatnosti sa žalobca domáha, 25.8.2014 však bolo použitie tohto spôsobu zabezpečenia pohľadávky v spotrebiteľských vzťahoch obmedzené ust. § 5a ods. 1 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z.z., tak, že zabezpečenie nárokov veriteľa zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy je neprípustné, ibaže dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Súd však skúmaním naplnenia stanovených podmienok pre možnosť zabezpečenia poskytnutého úveru na základe úverovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500077213 na sumu 1.500 eur dohodou o zrážkach zo mzdy zistil, že podmienky pre takéto zabezpečenie záväzku boli splnené.

26. Aj podľa predloženej listiny je zrejmé, že dohoda o zrážkach zo mzdy medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá v písomnej forme a na osobitnej listine oddelenej od ostatných úkonov. Teda každý priemerný spotrebiteľ s primeranou mierou obozretnosti mohol si prečítať obsah predloženého návrhu právneho úkonu (bez ohľadu na to, či už bol alebo nebol vopred podpísaný veriteľom, jednalo sa o návrh veriteľa), pričom ihneď z označenia bolo zrejmé, že sa jedná o dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka č. 8500077213, pričom názor bol väčším písmom ako text dohody.

27. V zmluve bolo pod názvom právneho inštitútu úplne a jasne uvedené:

TEXT DOHODY SI PRED JEJ PODPÍSANÍM POZORNE PREČÍTAJTE

I. Dlžník si je vedomý, že uzavretie tejto Dohody je dobrovoľné a nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere alebo poskytnutia úveru (revolvingu). Spoločnosť vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody nevyžaduje ako podmienku uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere alebo poskytnutia úveru (revolvingu).

II. Dlžník má možnosť odmietnuť uzavretie tejto Dohody tým, že ju nepodpíše. Dlžník podpisom na tejto Dohode potvrdzuje záujem uzavrieť Dohodu ako prostriedok zabezpečenia a splnenia svojich záväzkov voči Veriteľovi tým, že z jeho mzdy (iného príjmu) budú vykonávané zrážky zo mzdy v dohodnutej výške a tieto priamo poukazované Spoločnosti.

III. Poučenie o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy:

Dôsledkom uzavretia tejto Dohody je možnosť Spoločnosti predložiť 1úto dohodu zamestnávateľovi (platiteľovi iného príjmu) Dlžníka na vykonávanie zrážok z jeho mzdy (alebo iného príjmu vo výške uvedenej v čl. V. tejto dohody. Zamestnávateľ (platiteľ iného príjmu) Dlžníka je povinný Dohodu rešpektovať a vykonávať zrážky zo mzdy. Súhlas s predložením tejto Dohody zamestnávateľovi a s vykonávaním zrážok zo mzdy (iného príjmu) Dlžník vyjadruje podpisom Dohody. Ďalší súhlas sa nevyžaduje. Uzavretím Dohody vzniká Dlžníkovi povinnosť rešpektovať vykonávanie zrážok zo mzdy (iného príjmu) v dohodnutej výške, a to až do úplného splatenia pohľadávok Spoločnosti, prípadne aj iných nárokov, ktoré voči nemu vzniknú. Zrážky zo mzdy (iného príjmu) sa vykonávajú bez toho, aby bolo na ich vykonávanie potrebné súdne rozhodnutie alebo rozhodnutie osvedčujúce pohľadávky Spoločnosti. Vykonávaním zrážok zo mzdy a ich poukazovaním Spoločnosti dochádza k postupnému splácaniu Pohľadávok Spoločnosti. Dlžník nemá oprávnenie túto Dohodu pred splatením Pohľadávky vypovedať, od nej odstúpiť alebo ju iným spôsobom jednostranne ukončiť.

28. Nepochybne v určitej časti môže mať žalobca pravdu v tom, že formulácia zabezpečovaných nárokov v ust. cit. čl. III dohody umožňuje aj vymoženie iných nárokov ako poskytnutého úveru s príslušenstvom, pretože v obsahu zabezpečovaných pohľadávok po uvedení „až do úplného splatenia pohľadávok Spoločnosti“ je aj ustanovenie „prípadne aj iných nárokov, ktoré voči nemu vzniknú. Zrážky zo mzdy (iného príjmu) sa vykonávajú bez toho, aby bolo na ich vykonávanie potrebné súdne rozhodnutie alebo rozhodnutie osvedčujúce pohľadávky Spoločnosti.“

29. Podľa § 41 Obč. zák. ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

30. Podľa názoru súdu, by však v danom prípade mohla byť spôsobená nanajvýš čiastočná neplatnosť právneho úkonu, nakoľko dané ustanovenie „prípadne aj iných nárokov, ktoré voči nemu vzniknú“, je možné oddeliť od ostatného obsahu, teda jednalo by sa nanajvýš o čiastočnú neplatnosť, pričom ostatné ustanovenia by zostali v platnosti. Pre vyslovenie neplatnosti by však súd musel mať aspoň tvrdené, že zmluvné dokumenty obsahujú určité nároky, ktoré by bolo možné takýmto spôsobom vymáhať, napr. náhradu škody, neupravené iné inštitúty či nepomenované nároky apod.. Samotné poučenie o tom, že „Zrážky zo mzdy (iného príjmu) sa vykonávajú bez toho, aby bolo na ich vykonávanie potrebné súdne rozhodnutie alebo rozhodnutie osvedčujúce pohľadávky Spoločnosti.“ vyplýva z úpravy samotného inštitútu a poučuje dlžníka o dopadoch tohto inštitútu, teda že nároky môže veriteľ uspokojiť aj bez rozhodnutia súdu či iného orgánu.

31. Súd taktiež poukazuje na skutočnosť, že nie je potrebné, aby o uspokojení akéhokoľvek dlhu zo spotrebiteľského úveru rozhodoval len súd. Súd rozhoduje a vykonáva kontrolu len v poslednom stupni tak, aby v súdom konaní neboli priznané nároky z neprijateľných zmluvných podmienok či na základe nekalých obchodných praktík. Pri skutkových nárokoch je viazaný skutkovými tvrdeniami či ich popretím, teda nemožno žiadať aby súd vykonával za spotrebiteľa kontrolu, koľko splátok zaplatil, či nezaplatil viac ako tvrdí veriteľ, či zmluvu podpísal dlžník a pod.. Prípadný neúspech dlžníka v súdnom konaní je sankcionovaný aj povinnosťou náhrady trov konania, úhradou úrokov z omeškania a pod., teda ak veriteľ si uplatní zodpovedajúce zmluvné nároky zrážkami zo mzdy na základe uzavretej dohody, nemôže konať v rozpore so zákonom a ani s dobrými mravmi. Dokonca možno tvrdiť, že takýto postup je v určitom rozsahu výhodný pre obe strany. Ak však veriteľ si začne uplatňovať nároky, ktoré nezodpovedajú zmluvným nárokom zo zmluvy o úvere, prípadne v rozpore so zákonom, je na spotrebiteľovi aby takéto konanie oznámil orgánom kontroly či takémuto konaniu zabránil vydaním neodkladného opatrenia či podanou žalobou, prípadne sa domáhal vydania plnenia vymoženého na základe neprijateľných zmluvných podmienok či na základe nekalých obchodných praktík aj s prípadným finančným zadosťučinením.

32. Vychádzajúc z opisu skutkových tvrdení žalobcu však neplatnosť vôbec nesmerovala k danému ustanoveniu, ale zamedzeniu vymoženiu abstraktných nárokov, ktoré však žalobcom neboli vôbec špecifikované.

33. Súd teda po zistení, že napadnutá dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov je vyhotovená v písomnej forme, je vyhotovená na osobitnej listine, dlžník ako spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť, nezistil dôvody neplatnosti právneho úkonu.

34. Súd musí uviesť, že dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov ako samostatný právny úkon na samostatnej listine nemôže byť považovaná za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože sa jedná o hlavný predmet daného právneho inštitútu - jeho podstatu, teda celkovú dohodu ako zabezpečovací inštitút. Teda nejedná sa o samostatné ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy. Dohoda by mohla byť neplatná preto pre nedostatok vôle, čo v konaní nebolo tvrdené ani preukázané, nedostatok kontraktuálnej spôsobilosti, čo obdobne nebolo tvrdené ani preukázané, obdobne pre nezrozumiteľnosť a pod., čo rovnako nebolo tvrdené či preukazované. Súd nezistil neplatnosť ani z dôvodu rozporu so zákonom, keď tak ako uviedol, boli splnené podmienky pre dané zabezpečenie a nezistil ani zneužitie práva či také iné konanie, ktoré by spôsobovalo rozpor s dobrými mravmi. Najmä súd nemal tvrdenú ani preukázanú takú situáciu, aby veriteľ mal vedomosť o takej situácii dlžníka, že úver nevyhnutne potreboval a veriteľ úmyselne takúto situáciu zneužil, pričom ak by dlžník nebol v takejto situácii, poskytnutie úveru za daných podmienok by odmietal. To že si dlžník vzal úver a prípadne si nevšimol, že podpisuje aj iné úkony - dohody, možno pripísať len ľahkovážnosti a nezodpovednosti dlžníka. Rovnako ak dlžník chcel práve určitý typ úveru za určitých podmienok a pritom veriteľ trval na zabezpečení takéhoto typu úveru, nemožno bez iného považovať takéto konanie za rozporné s dobrými mravmi. Je všeobecne známe a vyplýva to aj zo základov ekonómie, že veritelia poskytujú úvery za výhodnejších podmienok práve bonitnejším dlžníkom so zabezpečením, teda výška odplaty vyjadruje mieru rizika. Nikoho nemožno nútiť poskytovať úver za rovnakých podmienok všetkým dlžníkom bez ohľadu na bonitu a zabezpečenie. Rovnako je súd presvedčený, že nie je možné žiadať po veriteľoch aby poskytovali len nezabezpečené úvery, resp. nesmeli žiadať zabezpečenie úveru, prípadne museli na požiadanie úver poskytnúť. Teda ak dlžník nesúhlasí so zabezpečením úveru dohodou o zrážkach zo mzdy, môže byť úver poskytnutý pri inom type zabezpečenia alebo za nevýhodnejších podmienok.

35. Pokiaľ žalobca tvrdil, že dohoda nebola individuálne dojednaná, súd opätovne poukazuje na to, že sa nejedná o jednotlivé zmluvné ustanovenie, ale samostatný právny inštitút, pričom je nemysliteľné, aby veriteľ ponechával celú formuláciu dohody len osobitnú individuálnu kontraktáciu. Je logické, že práve návrhy predkladané veriteľom sú na pripravenom formulári, ináč by výsledok každej dohody musela uzavierať odborne spôsobilá osoba, ktoré by poznala daný inštitút, pričom následky by pre dlžníka mohli byť ďaleko horšie, nakoľko nepochybne by takéto osoba konajúca za veriteľa mala väčšiu prevahu pri znalostiach, komunikačných zručnostiach a pod., teda dohodnutý výsledok by mohol byť pre dlžníka ďaleko nevýhodnejší a skutočne by mohol obsahovať také ustanovenia, ktoré by ináč bolo potrebné považovať za neprijateľné zmluvné podmienky.

36. Podľa názoru súdu práve neplatnosť právneho úkonu nemusela smerovať proti celej dohode, ale postačovalo uplatniť neplatnosť len voči časti, ktoré prekračuje nároky veriteľa zo samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda istiny, príslušenstva, sankcií, teda jednak voči výške sankcií a úrokov nad rozsah stanovený v ust. § 3a nar. vlády č. 87/1995 Z.z. alebo prípadne voči formulácii iných nárokov, ktoré nevyplyvajú zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere ale napr. len zo všeobecných podmienok či nárokov ktoré sú nedovolené. Nakoľko v danom konaní sa jedná o spor nie o zaplatenie nárokov ale o spor, kde žalobcom je spotrebiteľ zastúpený advokátom, súd nemôže vykonávať abstraktnú kontrolu a vyhľadávať jednotlivé ustanovenia, ktoré by bolo možné považovať za neprijateľné zmluvné podmienky.

37. Veriteľ rovnako žalobca ako dlžník mohol pre prípad zistenia, že poskytnutý úver je potrebné v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. považovať za bezúročný a bezodplatný, domáhať zdržať sa konania veriteľa, ktorým by na základe dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov uplatňoval nároky nad rámec istiny. Zamedzenie prípadného uplatnenia nárokov nad rámec istiny nie je možné dosiahnuť tým, že súd by vyhlásil právny úkon za neplatný len z tohto dôvodu.

38. Vzhľadom na uvedené súd žalobu v plnom rozsahu zamietol.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Nakoľko úspech žalovaného bol v plnom rozsahu, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi s tým, že výška nároku bude vyčíslená samostatným uznesením po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).